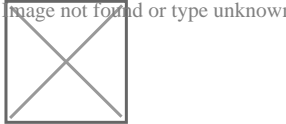
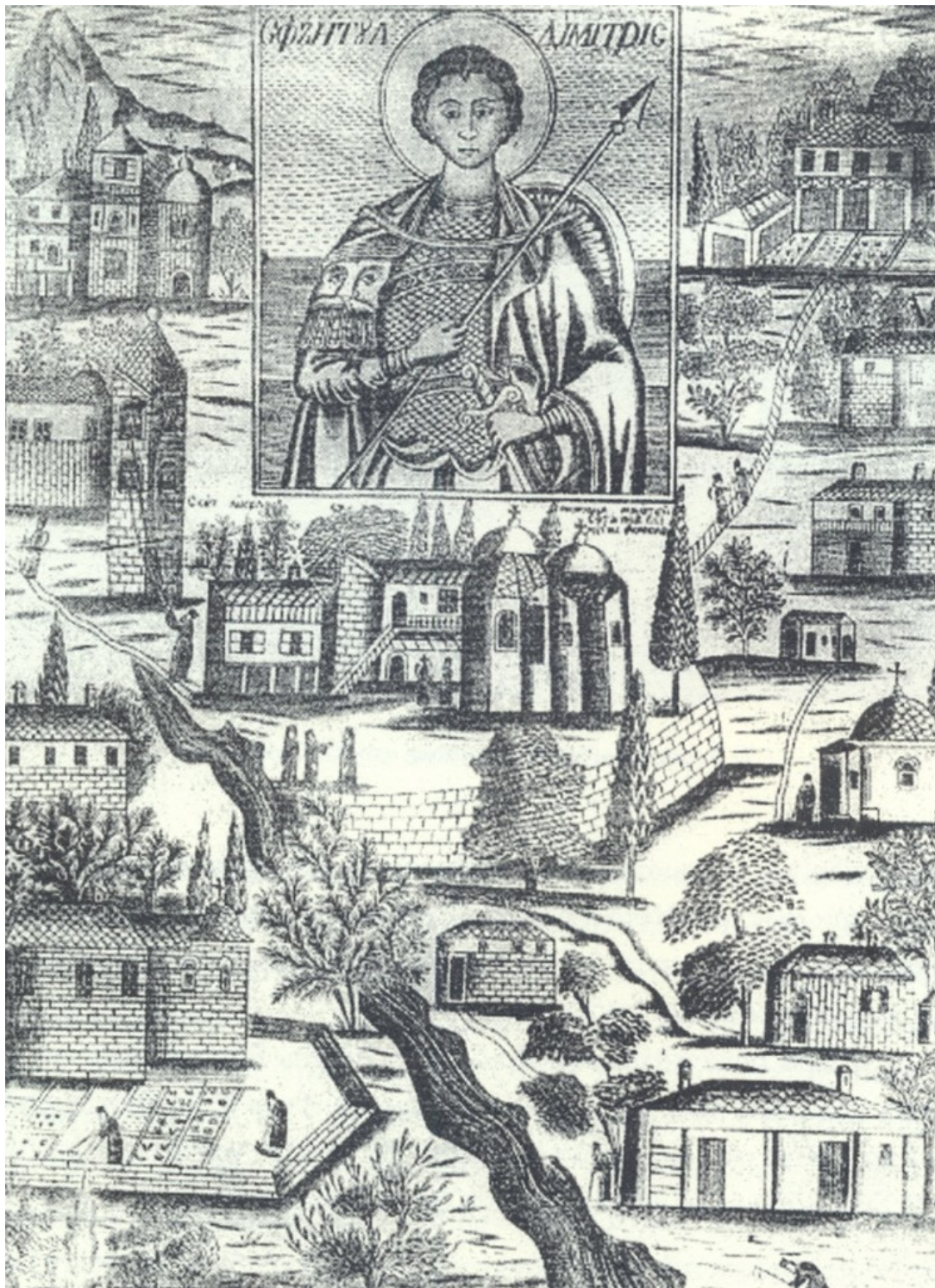

31 Δεκεμβρίου 2024

Ιερομόναχος Αθανάσιος Λακκοσκητιώτης (1881 - 31 Δεκεμβρίου 1961)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Στον κόσμο ονομαζόταν Θεοδόσιος Ιωάννου Στάνου. Γεννήθηκε στο χωριό Μπιχέα Κουβουλούϊ της Ρουμανίας το 1881. Το 1902 προσήλθε στη σκήτη του Αγίου Δημητρίου-Λάκκου, που βρίσκεται σε ησυχαστική τοποθεσία, κατοικείται από Ρουμάνους και ανήκει στην ιερά μονή Αγίου Παύλου. Εκάρη στην Καλύβη των Αγίων Αθανασίου και Κυρίλλου το 1903.

Διακρίθηκε ως διακριτικός Πνευματικός και ως άκρως νηστευτής και ακτήμων. Μ'

ένα τσουβάλι παξιμάδι περνούσε πολύ καιρό. Ούτε ήξερε τη γεύση των φαγητών. Κάποτε, διηγούνται, όταν είχε ασθενήσει, τον πήρε ένας να τον φιλέψει κάτι, για να στυλωθεί στα πόδια του. Είχε μαγειρέψει ζαρκάδι με πατάτες. Έφαγε το μεσημέρι. Το βράδυ του είπε να του φτιάξει κάτι άλλο. «Καλό ήταν και το μεσημεριανό», του είπε. Μπορεί και να μην κατάλαβε ότι ήταν και κρέας...

Αναφέρουν επίσης ότι κάποτε κάηκε η Καλύβη του. Στενοχωρήθηκε, μα δεν απογοητεύθηκε κι έφυγε. Δεν είχε χρήματα να την επισκευάσει. Έτσι έπεσε και γκρεμίστηκε η Καλύβη και σήμερα δεν υπάρχει. Ο Αθανάσιος έμεινε για χρόνια σε μία παρακείμενη σπηλιά, που σώζεται μέχρι σήμερα. Εκεί δοξολογώντας κι ευχαριστώντας τον Πανάγαθο Θεό αναχώρησε για την ουράνια πατρίδα μας τον Δεκέμβριο του 1961. Άφησε μνήμη αγαθή.

Πηγες - Βιβλιογραφία:

Μοναχολόγιον Ιεράς Μονής Αγίου Παύλου. Ευχαριστίες στον Γέροντα Νικόδημο Αγιοπαυλίτη και τον ιερομόναχο Στέφανο Λακκοσκητιώτη για τις πληροφορίες.

Πηγή: *Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Β΄1956-1983 , σελ.663 , Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.*